

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 11. august 2019
Kontor: Stats- og Menneskerets-
kontoret
Sagsbeh: Camilla Helleø Nielsen
Sagsnr.: 2019-0030-2257
Dok.: 1166327

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 7 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 5. juli 2019. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Nick Hækkerup

/

Anders Sparholt Jørgensen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 7 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren – i forlængelse af samrådet den 25. april 2019 om udvisning af kriminelle udlændinge – redegøre for, hvilken vægt det er blevet tillagt i vurderingen af den dømte kroatiske statsborgers tilknytning til Kroatien, at flere af hans familiemedlemmer er blevet udvist af Danmark og sandsynligvis opholder sig i Kroatien? Spørgsmålet har tidligere været stillet i folketingsåret 2018-19, 1. samling, jf. REU alm. del – spm. 578.”

Svar:

1. I den konkrete sag, som der henvises til i spørgsmålet, fandt Højesteret, at udvisning af den tiltalte, en kroatisk statsborger, med sikkerhed ville være i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions (EMRK) artikel 8 om retten til respekt for privat- og familieliv mv. Højesteret tiltrådte på den baggrund, at den tiltalte, der blev idømt 2 års fængsel, blev frifundet for påstanden om udvisning. Der henvises til Højesterets dom af 19. marts 2019 i sagsnr. 221/2018.

Om Højesterets begrundelse for dette resultat kan bl.a. oplyses følgende:

Højesteret anfører indledningsvis i dommen, at det følger af udlændingelovens § 22, nr. 6, jf. § 26, stk. 2, at tiltalte skal udvises, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, og at spørgsmålet i første række er, om udvisning af tiltalte vil være i strid med EMRK artikel 8.

Højesteret bemærkede herefter, at det følger af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis, at der i hvert enkelt tilfælde skal foretages en proportionalitetsvurdering efter konventionens artikel 8 under inddragelse af en række kriterier, herunder de samfundsmæssige behov for udvisning under hensyn til karakteren og alvoren af den tidligere og nu begåede kriminalitet, varigheden af udlændingens ophold i bopælslandet, hensynet til den pågældendes eventuelle børn og deres velbefindende samt styrken af de familiemæssige, sociale og kulturelle bånd til opholdslandet og til statsborgerlandet. Højesteret anførte endvidere, at der ifølge Menneskerettighedsdomstolens praksis skal tages hensyn til den specielle situation, hvor den pågældende har opholdt sig det meste af barndommen eller hele barndommen i opholdslandet og er opvokset og har modtaget sin uddannelse der, og at der skal foreligge meget tungtvejende grunde for at retfærdiggøre en udvisning, når der er tale om fastboende udlændinge, der er født i landet eller

indrejst som børn og har tilbragt det meste af deres barndom og ungdom i landet.

2. Hvad særligt angår båndene til statsborgerlandet, fremgår det bl.a. af dommen, at tiltalte efter det oplyste har været i Kroatien én gang i forbindelse med en kort rejse med den institution, hvor han var anbragt, men at han herudover aldrig har været i landet og ikke taler kroatisk. Det fremgår endvidere, at hans bror, der også er kroatisk statsborger, er udvist af Danmark og udsendt til Kroatien, men at det er uvist, hvor han opholder sig, og at også flere andre – fjernere – slægtninge er udvist, men at der ikke er oplysninger om, at nogen af disse eller andre slægtninge skulle opholde sig i Kroatien.

Højesteret lagde herefter til grund, at tiltalte ikke havde anden tilknytning til Kroatien end sit statsborgerskab.

Dette element indgik i den samlede vurdering af sagen. Der blev således ved proportionalitetsvurderingen lagt vægt på, at tiltalte ikke havde nogen reel tilknytning til Kroatien.

Ved den samlede vurdering lagde Højesteret desuden vægt på, at tiltalte var født og opvokset i Danmark, og at han boede i Danmark sammen med sin samlever og tre mindreårige børn, som alle var svenske statsborgere, som ikke talte kroatisk, og som ingen tilknytning havde til Kroatien. De ville derfor have meget vanskeligt ved at følge med ham til Kroatien.

Højesteret fandt på den baggrund, at der trods alvoren af tiltaltes aktuelle kriminalitet, og trods hans tidligere kriminalitet, der dog ikke tidligere havde givet grundlag for at nedlægge påstand om udvisning, ikke forelå sådanne meget tungtvejende grunde, at der efter Menneskerettighedsdomstolens praksis kunne ske udvisning af en person, der som tiltalte var født og opvokset i Danmark.

3. Som det fremgår ovenfor, foretog Højesteret en samlet vurdering af, om udvisning af tiltalte ville være i strid med EMRK artikel 8. Det er derfor ikke muligt på baggrund af Højesterets dom at fastslå, med hvilken vægt de enkelte momenter er indgået i denne samlede vurdering.